

rundtomkring, hvor der er mulighed for det. Der er en fuldt ud regional placering.

Når det drejer sig om de erhvervsfaglige uddannelser, så er de i det omfang, det kan lade sig gøre, formentlig også placeret sådan.

Når det drejer sig om KVU-uddannelserne, så har vi haft en diskussion om, hvorvidt man kunne have flere KVU-uddannelser, end vi har i øjeblikket, og om man skulle lade, kan man sige, markedet bestemme, eller man skulle prøve på at sige, at der var nogle steder, hvor der var grundlag for det. Dermed var man så også nødt til at sige, at der ikke var grundlag andre steder. Jeg kan forstå, at det er en diskussion, vi har.

Hvis så man går videre og ser på uddannelsessystemet i øvrigt, så må jeg gå ud fra, at det ikke kun kan handle om KVU-uddannelser, for der står også, at det både drejer sig om en uddannelses- og en forskningsindsats, det vil sige, at der må være nogle uddannelser, som er forskningsbaserede, som vi også taler om.

Der må jeg så spørge: Hvad er det for nogle uddannelser, som man kunne forestille sig vi i højere grad prøvede at placere andre steder i landet, end de er i øjeblikket? Er det pædagoguddannelser? Er det læreruddannelser? Er det socialrådgiveruddannelser? Er der andre af disse mellemlange uddannelser, der kunne være tale om at man skulle placere mere regionalt? I den forbindelse må man jo også sige, at de jo i øjeblikket er placeret meget regionalt – så regionalt, at det kniber at få uddannelsespladserne besat i nogle af de områder, hvor de er, f.eks. i det, vi kan kalde randområder, mens der er høj søgning i storbyområderne.

Men vi er klart tilhængere af, at vi skal sikre, at uddannelsespladserne er derude. Og derfor lægger vi meget vægt på, at man bevarer de uddannelsesinstitutioner, der er rundtomkring i landet, og ikke siger, at der vil være øget kapacitet i byområder, for der ved vi, at de unge mennesker så søger hen i stedet for.

Men det, jeg har svært ved at se, er: Hvad er det, man vil helt præcis, ud over at man skal lave en national handlingsplan? Det er også meget moderne at lave sådan noget. Hvad er det for nogle uddannelsesinstitutioner, man regner med at man kunne placere andre steder, end de er i øjeblikket?

Så kan jeg heller ikke lade være med at sige, at forslagsstillerne bl.a. repræsenterer det parti, som havde undervisningsministerposten i 1980'erne og netop lagde vægt på, at nu skulle der være konkurrence uddannelsesinstitutioner,

imellem, og nu skulle man lade markedet bestemme, om det nu var den erhvervsskole, der skulle have udbudet, eller det var en anden erhvervsskole.

Så er der heldigvis kommet lidt mere plan over det. I øjeblikket er der lidt mere planlægning i det, og nu lægger man sådan set op til, at der skal være endnu mere planlægning i det. Jeg går ud fra, at det må være det, der ligger i forslaget, at man skal have mere plan og mindre marked ud af det her. Eller hvad er det, der lægges op til?

Jeg synes, at det ville være rart, hvis forslagsstillerne ville fortælle ret præcist, hvad det er for noget, man forestiller sig. For hvis Folketinget vedtager det her forslag, så tror jeg, man må sige, at ud over at regeringen skal lave en national handlingsplan, så ved man rent faktisk ikke, hvad det er, Folketinget vedtager. Og jeg synes ikke, det er værdigt over for Folketinget at sige: I skal vedtage noget, som Folketinget ikke ved hvad der ligger i.

Så derfor forventer jeg meget mere præcise og detaljerede eksempler på, hvad det er, man kunne forestille sig der skulle stå i en national handlingsplan, som kunne betyde, at vi fik en mere regional spredning, som vi synes kunne være interessant. Men jeg vil bare gerne vide, hvad det er for noget, som jeg skal sige ja til.

Med de bemærkninger vil jeg sige, at i stedet for at vedtage det her synes jeg, at man skulle prøve på at præcisere nogle af de her ting, præcisere, hvad det er, man kunne tænke sig der skulle ændres.

Christian H. Hansen (DF):

Som medforslagsstiller til det her beslutningsforslag vil vi fra Dansk Folkepartis side gøre opmærksom på, at vi synes, der er et stort behov for, at der udarbejdes en sådan helhedsorienteret national strategi, som sikrer, at den uddannelsesmæssige infrastruktur udvikler sig såvel efter nationalt som lokalt forankrede hensyn.

Adgangen til uddannelserne er et af de aller vigtigste parametre, og adgangen til en veluddannet arbejdsstyrke har betydning for, hvor nye virksomheder vælger at placere sig. Jeg tror, vi var inde på det lidt tidligere i dag i Folketingssalen under undervisningsministerens og erhvervsministerens redegørelse. Er kompetencerne ikke at finde i de enkelte områder, bliver det jo meget mindre interessant at slå sig ned dér, særlig for videnstunge virksomheder og brancher.